

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 77. — ŠTEV. 77.

NEW YORK, MONDAY, APRIL 2, 1923. — PONDELJEK, 2. APRILA, 1923.

VOLUME XXXI. — LETNIK XXXI.

FRANCOSKA NASILJA V RUHR-OKRAJU

Francoske čete so ubile šest ljudi in trideset ranile tekom izgredov, ki so se završili pri Kruppovih napravah v Essenu. — Stražnik Kruppovih naprav ni hotel odpreti vrat inženirjem in vojaštvu, ki ju je spremjal.

Duesseldorf, Nemčija, 31. marca. — Francoski častnik, katerga je spremjal dvanaest mož in katerga je ogrožalo na stotine delavev iz Kruppovih tovaren v Essenu, je ukazal streljati, in vsled tega je bilo ubitih šest Nemcev ter ranjenih približno trideset.

Pozneje je ljudska množica grdo pretepla dva francoska inžinirja, in ranjeni so bili tudi številni vojaki, ki so spremjali inžinirja.

Oddelek vojaštva je bil poslan z inžinirjem vred v Kruppove naprave. Stražnik, ki je pazil pri vratih, ni pustil čet noter, pač pa pričel žvižgati na parno piščal, nakar so prileteli na lice mesta delaveci.

Francosi so napredovali proti garaži, in kmalu se je zbral krog slednje na stotine nemških delavev, ki so skušali preprečiti Francozom, da bi se polastili naprav.

Častnik, ki je poveljeval oddelku francoskih vojakov, je ukazal slednjim, naj nabašejo puške ter svetoval nemškim delavecem, naj mirujejo in ne nadlegujejo francoskih čet. Nemški delaveci pa so klub temu navalili na francoski vojaštvu, ki je dobio najprvo povlej streljati preko glav. Ker pa ni bilo mogoče ustrahovati ljudske množice na ta način, je pričela francoska soldatska streljati med neoborožene ljudi.

Kmalu nato so dospela ojačanja, ki so razpršila ljudsko množico.

ZNANSTVENIK ŽRTV X ŽARKOV.

RUSI SE NORČUJEJO IZ PRO- TESTOV.

Pariz, Francija, 28. marca. — Dr. Richard, radiografski izvedene holnišnic v Havre je resno zbolel, ker se je neprestano izpostavljal Roentgenovim žarkom. Zdravniki so izjavili, da mu bodo morali odrezati desno roko. Neprestano izpostavljanje tem žarkom ustvari neko obliko raka, ki se hitro razširi, ko doseže govor štadij. Učenjaki pa kljub temu nadaljujejo s svojimi poskusi.

ZAVEZNICI SOGLAŠAJO GLE- DE ODGOVORA NA TURŠKE PROTI PREDLOGE.

London, Anglija, 28. marca. — Včeraj zvečer se je končala zavezniška konferenca, ki je razpravljala o mirovnih pogojih s Turčijo. V oficijeljni objavi, ki je bila izdana takoj nato, se glasi, da so se dogovorili glede odgovora na angorske proti predloge. Zavezniške vlade morajo seveda potrditi ta sklep konferenec.

NOVE CARINSKE DOLOČBE VELJAVNE NA IRSKEM.

Dublin, Irsko, 1. aprila. — Opolnoči so stopile v veljavno nove carinske določbe.

Prvi parnik, katerega so preiskali, je bil parnik "Bandon, last angleško-irske paroplovne družbe. Vse potnike so pridržali ter jim pregledali kovčuge.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMELJU

Na potem naložen banka izvršujejo naslednje, kjer so po nizkih cenenih.

Včeraj so bile naložene naslednje:

Jugoslavija:

Raspoljiva na zadnjem potu in izplačuje "Kr. poštni žekovi urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevo ali drugod, kjer je pot na hitro izplačilo najugodnejše.

100 Din. \$ 1.30 . . . K 400

200 Din. \$ 2.40 . . . K 800

500 Din. \$ 5.60 . . . K 2,000

1000 Din. \$11.10 . . . K 4,000

2000 Din. \$22.00 . . . K 8,000

5000 Din. \$54.50 . . . K 20,000

Takšna je naslednja cenu:

Bankpoljija na zadnjem potu in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatiji in Koperu.

50 lir \$ 3.00

100 lir \$ 5.70

200 lir \$16.20

500 lir \$26.50

1000 lir \$52.00

Za pošiljatve, ki presegajo znesek pet tisoč dinarjev ali po dvanajst lir dovoljujemo po mogočnosti še poseben pogost.

Vrednost dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepravilno; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni enega dne, ko nam dospe poslan dinar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolžnjih plačilo poslovne agencije v tem času. Denar nam je podali najboljše po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SACKER STATE BANK

22 Cortlandt Street New York, N. Y.
Glavno nastopalištvo Jadranke Banka.

VELIKANSKA POVODENJ V OKOLICI PARIZA.

Vsi del silnega deževja je reka Seine jako narasta. Bati se je bilo, da bo preplavila več pariških predmestij. Zgornja slika nam kaže, provizoričen most, spodaj je pa dvorišče francoskega posestva, obdano z vodo, da prebivalci ne morejo nikam mor.

ALI BO SKLENJEN MIR S TURČIJO?

Mir s Turčijo je lahko takoj sklenjen, samo če sta pripravljeni obe stranki dati nekaj manjših koncesij. Izjava Harringtona.

London, Anglija, 1. aprila. — General Sir Charles Harrington, vrhovni poveljnik zavezniških sil v carigraskem ozemljiju, je takoj po svojem prihodu semkaj povedal poročevalcem Združenega tiska, da kažejo vsa znamenja, da bo v doglednem času sklenjen mir s Turčijo, seveda le pod pogojem, da bodo pokazali tako zavezniški kot Turki primerne duha sprave in prilagodenja.

Židovski bankirji vladajo svetu, toda židovski rabiji pozabljajo, da so katoličani stoletja preganjali Jude. Resnični vzrok tega protesta je strah, da bodo prišli prihodnji na vrsto židovski rabiji.

London, Anglija, 1. aprila. — General Harrington je rekel da je prišel v London na kratke počitnice in oddih ter rekel nadalje, da bo prispeval kar bo v njegovi moći, da pripomore k uspehu sedanjih konferenc zavezniških izvedencev, ki preiskujujo turške protipredloge k mirovnim pogodbam, sestavljenim na konferenci v Lausanne. Rekel je, da je prepričan, da bodo Kemalisti sprejeti izmenjeni in ublaženi osnutek mirovne pogodbe, katerega sestavljajo sedaj v Londonu.

Med drugim mi je rekel: — Jako sem počaščen, ker mi je mogoče govoriti z vami. Čustva vaše organizacije nepram Francije so mi namreč tako dobro znane.

Pariz, Francija, 1. aprila. — Francoski ministarski predsednik Poincare je sprejel v avdijenci ameriškega časnikarja ter mu je obrabil svoje nazore.

Francoski ministarski predsednik Poincare je sprejel v avdijenci ameriškega časnikarja ter mu je obrabil svoje nazore.

Delavski tajnik je imel pridigo o veliki prosperiteti.

Prihodnjo zimo bo dosti premoga. — Stevilo brezposelnih.

Washington, D. C., 1. aprila. — Danes je izdal delavski tajnik Davis jako značilno poročilo, v katerem je primerjal sedanje delavskie razmere z razmerami pretekle spomladni.

Med drugim mi je rekel:

— Jako sem počaščen, ker mi je

mogoče govoriti z vami. Čustva

vaše organizacije nepram Francije

so mi namreč tako dobro

znane.

Nadalje je opozoril ljudi, naj

že sedaj kupujemo premog za bo-

dočno zimo. S tem se bodo v prvi

vrsti preskrbeli s kurivom, v dru-

gi vrsti bodo pa vzdrlzali zumerne

cene za premog.

Veselilo me bo, če vam bom

mogočno pojasnil par vprašanj, gle-

de katerih je ameriški narod še

vedno v zmoti.

Seveda sem vesel malega od-

dida po dolgem in napornem bi-

vanju na Bližnjem izoku. — je

rekel general. — Velik užitek je

delati čist zrak Anglije. Celih de-

vetnajst mesecov nisem imel nitri-

te dopusta in odšel bom med zel-

eno grijevje Surreyja, da pozau-

čim neprjetnosti in zapletajo-

Bližnjega izoka.

Celi položaj je sedaj v rokah

politikov in prepričan sem, da ne

bodo storili ničesar, kar bi po-

varilo izvrstne prilike za končno

uveljavljanje toliko zaželenjene

mirne pogodbe, katerega sestavljajo

sedaj v Londonu.

Po preteklu par tednov se bo

general Harrington vrnil in Carig-

grad, da zaključi tam svoje delo.

V Angliji se bo vrnit v dne 1. junija,

da prevzame dolžnost angleškega vrhovnega poveljnika na

severu.

Iz Angore prihajajo poročila,

da je postal položaj ugodnejši in

da so tudi ekstremisti pripravljeni

nekaj popustiti od svojih

prvotnih zahtev, ki so bile skraj-

ne in radikalne ter nesprejemljive

za zavezniške in Ameriko, posebno

glede kapitulacij ali posebnih

pravosodnih pravic za inozemce,

ki živev v Turčiji.

Tudi iz Carigrada so prišla po-

ročila, ki kažejo položaj v lepsi

luči in vsled tega je verjetno, da

bo končni mir kmalu uveljavljen.

Navdušen je z zvezdastim

zvezdom na sredini, ki je

zvezdastim zvezdom na sredini, ki je

zvezdastim zvezdom na sredini, ki je

zvezdastim zvezdom na sredini, ki je

zvezdastim zvezdom na sredini, ki je

zvezdastim zvezdom na sredini, ki je

z

"GLAS NARODA"

SLOVENEAN DAILY

Owned and Published by
Slovene Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDEK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers
62 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

For sale to the U.S. Post Office at New York for one dollar \$1.00
In Canada \$1.00
For sale to the U.S. Post Office at New York for one dollar \$1.00
For sale to the U.S. Post Office at New York for one dollar \$1.00

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčajni nastaj in prenove.

Copij kres podpis na osebnosti se ne pribujejo. Denar naj se naloži do dnevi na Money Order. Pri premembri kraja naravnosti, premo, da se ne tudi prejšnje bivališče nazam, da hitrejšo nadamo naravnika.

"GLAS NARODA"
62 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2675

SILA, KI IZPREMINJA SVET

Eno največjih razkritij vseh časov je bilo razkritje delavskega razreda.

Nihče ne ve, kdaj je bil delavski razred razkrit.

Najbrže ni ta dogodek nikjer zaznamovan. Najbrž sploh ni mogoče določiti časa, ko je bil delavski razred razkrit.

Brez dvoma pa bi lahko odločili dobo v zgodovini človeškega rodu, ko se delavski razred še ni razvil, ko je bila le mešanica delavev, ki se še niso odločili zgrniti se in organizirati se v razred.

Delaveci so se moralni zavesti svojih skupnih interesov, svoje skupne usode ter razviti skupnega duha. Vse svoje misli in aspiracije so morali okreniti proti skupnemu cilju predno so se mogli spojiti kot določen delavski razred.

Ta čudovita stvar je bila tudi izvršena.

Spravila je v človeške zadeve silo, temeljno eneržijo, ki bo v teku časa preobrazila tisoče in tisoče odnosa med ljudimi ter napravila iz sveta prostor, kot ga dosedaj človek še nikdar ni videl.

Dejstvo, da so delaveci razred, da se zavedajo svojega bistva—ali z drugimi besedami—da s e razredno zavedni, je danes najbolj mogočna in silovita stvar ne svetu.

Pomenja namreč, da obstaja sila, dinamski nagon, ki je zmožen zdrobiti krvico in tiranstvo, potisniti ti dve zlokobni sili zavedno na stran ter dvigniti človeško pleme na višine popolnosti, o katerih ni nikdar prej sanjalo.

Res, velikansko in čudovito razkritje je bilo razkritje delavskega razreda.

Spošna situacija na Grškem.

Grški notranji minister Popandren je prispel dne 22. februarja v spremstvu številnih višjih uradnikov v Patras z namenom, prepotovati v imenu revolucionarnih vlad cel Peloponez. Pri tej priliki je imel daljši razgovor z novinari, ki jim je jasno predčil sedanji položaj Grške.

Geslo revolucije, je dejal, je rešitev in vzpostavitev. Navdušeni vojaki, ki so vzel na svoje ramo težko odgovornost pred domovino, napenjajo vse sile, da rešijo domovino.

Revolucija je našla razvaline na vseh poljih. Nared kot tak, vojska, finančne, vse je bilo v največjem neredu. Cela država je bila spošna razvalina, narod brez samozvesti in vere, vojska demoralizirana in desorganizirana. In na teh razvalinah je revolucija začela graditi. Prvo in največje njeni delo je bilo posvečeno vojski. Na čudovit način se je posredilo, tukaj treh mesecov reorganizirati armado tako, da je zoper sposobna za boj.

Revolucija je izvedla daleko-sežne reforme v državni administraciji, organizirala je mesane komisije, ki so začele reducirati uradništvo, ne na temelju političnega prepričanja, marveč moralne in profesionalne kakovosti. Revolucionarna vlada, kot naslednica katastrofe, je stala pred težko nalogo, vzbudit v narodu zoper nacionalno čustvo in preprečiti finančni polom.

Ogromni dolgori niso bili povrnani. Grška je izgubila vse bogastvo v Trakiji in Mali Aziji, ki znaša na stotine milijard, izgubila je najmanj za eno milijard vojaškega materiala. Treba je bilo preskrbiti vojsko z obliko, z novim vojaškim materialom v vrednosti več sto milijonov, treba je bilo pomagati enemu milijonu begunec, plačati stare dolgove itd. Toda perspektive za hodoče so pogodne. V slučaju vojne ne bomo

brzojavna zveza z Japonsko.

Angleški družba "Great Northern Telegraph Company" otvorite dni direktno brzojavno zvezo med Vladivostokom in Japonsko. Mesečna marca 1922 se je otvorila brzojavna zveza Petrograd-Peking in brzojavke za Japonsko. So še preko Kiateke in Pekingu v Šanghaju. Sedaj so uredili progo Blagovješčensk-Vladivostok, s čemer je omogočena neposredna brzojavna zveza z Japonsko.

Iz Slovenije.

Smrtna kosa.

Premulin je po mučni bolezni Peter Jerneje, višji revident in transp-rtni kontrolor železnic v Ljubljani. Pocojuški je bil vzoren uradnik, marljiv kot čebela, vendar skromen poštenjak od nog do glave ter je imel pravo in toplo jugoslovansko srce. Pred vojno je služeval vrsto let na Koroškem, Zg. Stajerskem, l. 1908, je moral zapustiti kot Slovence Ptuj, da je služeval na postajah Ljubljana in končno v Legateu. Po prevraturu ga je brutalna italijanska okupacijska oblast predstavila v tržaške zapore, kjer si je brezvonomno nakopal kar svoje zavratne bolezni. Torej tudi on izmed nešteht italijanskih žrtev. Po odpustu iz zapora je bil vpeljan v novo se snujoči ravnatljivo živo in sestavljen v celiem Prekmurju, ki ga je tako dobro poznal. Zato je bil kasneje prideljen kot ekspert razumejivosti komisiji, ki je imela določiti definitivne meje med Jugoslavijo in Madžarsko v Prekmurju. Na doslej še vedno ne dovolj pojasnjeno način je prišel Sever v roke madžarskih oblasti, ki so ga odvlekle v Budimpešto. Pod obtožbo špijonaže in veleždaje so ga držali v Budimpešti zaprtga nad leta dni. Jugoslovansko zunanj ministrstvo se dolge mesece ni brigalo zanj, šele v zadnjem času se je pod ponovnim pritiskom s slovenske strani odločilo k intervenciji. Madžari so napovedali obljubili, da ga izpustijo, ako jugoslovanska vlada istočasno izpusti nekatere izmed jugoslovenskih madžarskih državljanov, ki so bili radi veleizdaje od jugoslovenskih sodišč obsojeni na ječo. Na tej točki je zadeva zastala. Po čigavi krivi, bi bilo dobro še ugotoviti. V tem je pred nekaj tedni umrl v ječi dr. Varga, eden izmed obljubljenih subotskih Madžarov. Madžarski listi so dvignili velik krik, češ, da je bil Varga v ječi ubit. Ne da bi zahtevali od jugoslovenskih oblasti kakih pojasmil, si izčeli v Budimpešti nesrečno. Severja madžarskim fašistovskim banditom, ki so znesli nad njim svojo staro jezo in ga kramkalo umorili. Sedaj seveda se izgovarja madžarska vlada, da je Božidar Sever v ječi "nenadoma umrl". Upati je, da bo znal jugoslovanski zunanj urad, ko že ne more več pomagati Severju, ki ga ima v prvi vrsti na vesti, varovati vsaj zdaj jugoslovansko narodno čast in da bo zahteval od madžarske vlade zadeščenja za prelito kri rojaka Severja.

Tatvine v Ljubljani.

Marjeti Vogel na Trnovskem pristanku je bilo s hodnika ukrazeno za 2000 K spodnjega perila: — Zidarsku mojstru Fr. Živiu na Rimske ceste je bila ukradena 4 in dolga veriga za vzdiganje betonskih stebrov, vredna 4000 K. — Iz dvorišča Vinko Kržaja na Selu štev. 42 je nekdo iznauknil deset kokosi in petelin.

Božidar Sever od Madžarov ubit.

Beograjski listi poročajo, da je bil Slovenec Božidar Sever v noči od Madžarov ubit v ječi v Budimpešti, ker se je nahajjal v zaporni. Kako znamo, je bil Sever svojcas genet v Dohni Lendavi, udejstvoval pa se je gospodarsko in politično v celiem Prekmurju, ki ga je tako dobro poznal. Zato je bil kasneje prideljen kot ekspert razumejivosti komisiji, ki je imela določiti definitivne meje med Jugoslavijo in Madžarsko v Prekmurju. Na doslej še vedno ne dovolj pojasnjeno način je prišel Sever v roke madžarskih oblasti, ki so ga odvlekle v Budimpešto. Pod obtožbo špijonaže in veleždaje so ga držali v Budimpešti zaprtga nad leta dni. Jugoslovansko zunanj ministrstvo se dolge mesece ni brigalo zanj, šele v zadnjem času se je pod ponovnim pritiskom s slovenske strani odločilo k intervenciji. Madžari so napovedali obljubili, da ga izpustijo, ako jugoslovanska vlada istočasno izpusti nekatere izmed jugoslovenskih madžarskih državljanov, ki so bili radi veleizdaje od jugoslovenskih sodišč obsojeni na ječo. Na tej točki je zadeva zastala. Po čigavi krivi, bi bilo dobro še ugotoviti. V tem je pred nekaj tedni umrl v ječi dr. Varga, eden izmed obljubljenih subotskih Madžarov. Madžarski listi so dvignili velik krik, češ, da je bil Varga v ječi ubit. Ne da bi zahtevali od jugoslovenskih oblasti kakih pojasmil, si izčeli v Budimpešti nesrečno. Severja madžarskim fašistovskim banditom, ki so znesli nad njim svojo staro jezo in ga kramkalo umorili. Sedaj seveda se izgovarja madžarska vlada, da je Božidar Sever v ječi "nenadoma umrl". Upati je, da bo znal jugoslovanski zunanj urad, ko že ne more več pomagati Severju, ki ga ima v prvi vrsti na vesti, varovati vsaj zdaj jugoslovansko narodno čast in da bo zahteval od madžarske vlade zadeščenja za prelito kri rojaka Severja.

Smrtna kosa.

V Ljubljani pri Kamniku je umrl P. Marijofl Holeček, provincej franciškanskega reda. Pocojuški je bil pred vstopom v samostan železnični uradnik. Ko mu je umrla ljubljena soprona, se je odrekel posvetnemu življenju in iskal pozabljenja v samostanu. Bil je toleranter in priljubljen duhovnik.

V Loki pri Mengšu je umrl Antonija Bernik, rojen Capuder, trgovčeva soprona.

V Št. Vidu nad Ljubljano je umrl Vid Brene, ki je služil kot mesarski pomočnik nad 40 let pri Cirmanovi hiši.

V Mariborski bolnici je umrl vjeleposnetna Katika Rajh, rojena Moderiz Bistrica pri Limbušu. Pokopali so jo v Pobrežju.

V Mariboru je umrl vpokojen književod Mestne hranilnice Karl Staudinger.

V Celjski javni bolnici je umrl Fran Sarlah, trgovec v Celju.

Smrtna nezgoda pri spravljanju lesa.

V Vrhpolju pri Kamniku je umrlo ponesrečil dinar Matevž Ulčar, ki je bil v gozdu zaposlen pri spravljanju lesa. Ulčarju je v enega spodrsnilo, da je padel in z lesom vred zdrčal v dolino. Bil je težko poškodovan in je kmalu umrl. Zapusča vdovo in tri nepreskrbljene otroke.

Pomladek Rdečega križa.

po ameriškem sistemu se je ustavil v Mariboru. Predaval je dr. Leopold Poljanec ter predstavil nazivom organizatorje pomladka Rdečega križa Miss Schoenberger iz Amerike, ki je spregovorila k ustavovitvi par besedi v angleškem jeziku. Po predavanju je bil določen odbor dan in gozpod, ki bo uvedel akcijo v našo šole ter bo v stalnem stiku z enakimi društvami v tuj. in inozemstvu. V odboru so: gospa Maistrova, gospa Stupčeva, ravnatelj Toninšek, nadzornik Lichtenwalder in še nekateri drugi.

Smrtna kosa.

V Lesah je nemadoma premilni posestnik Ivan Žark. Pocojuški je bil na Gorenjskem splošno znan in je vžival atenski novinarje.

Način je predstavil volitve tako pravilne, kakor še niso bile nobene.

Revolucija ne bo delala nobene pritiska. Ona nima nobenih predštevilk, marveč politična prepričanja kandidatov, marveč vrednost samih volilcev.

Način je predstavil volitve tako pravilne, kakor še niso bile nobene.

Revolucija ne bo delala nobene pritiska. Ona nima nobenih predštevilk, marveč politična prepričanja, marveč moralne in profesionalne kakovosti. Revolucionarna vlada, kot naslednica katastrofe, je stala pred težko nalogo, vzbudit v narodu zoper nacionalno čustvo in preprečiti finančni polom.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Prepričan sem, je dejal Plastiras, da je sovraštvo med revolucionarnimi in njihovimi nasprotniki že pojenjalo in da ne vpliva več na narod, ki se bo gotovo pridružil revoluciji. Mi nismo pristaši kakšnekolik partizanske misli, nismo nobenih podlih namenov in se ne bojimo sodbe, ki jo izreče nad nami zgodovina.

Leonid Andrejev:

Povest o sedmih obešenih.

Za Glas Naroda prevel A. Šabec.

(Nadaljevanje.)

Jaz! Tanja bo šla s Sergejem, vi z Vasilijem. Jaz, jaz bom šel sam! Kaj zato? Jaz prestanem, naj veste!

Prišli so na jetniške dvorišča. Pomladnjina noč je vonjala v tajočem se snegu. Vodne kapljice so padače od streh, hitre, druga za drugo, ter pele, udarajoč ob zemljo, svojo sonorno spomladno pese...

Sergej Golovin je zadržaval sa po, nato pa potegnil na vso moč vase blagi pomladni zrak.

Ali imamo že dolgo to krasno vreme! — je vprašal Verner. — Spomlad je!

Komaj od včeraj! — so mu odgovorili uljudno in naglo. — Prej so bili mrzli dnevi.

Voz za vozom je zapeljal pred skupino; v vsakega je stopilo dvje, je oseb, in voz za vozom je zdržal v temo, proti trdnjavskim vratim nad katerimi je visela svetilka. Okoli vsakega voza je bilo videti temne sence jezdečih vojakov: podkve njih konj so zdaj zapadnji zavenele in tuinatajte kak konj izspodrsnil na mokrem snegu.

Ko se je Verner pripognil, da stopi v voz, mu je rekel obotavljač žandar:

Tu je že nekdo notri, ki gre tudi z vami!

Verner je presenečen pogledal orožnika:

Kdo? In kam gre? Ah, da da! Še nekdo! Kdo je?

Vojak ni odgovoril. V temem kotu, v klopčiči zvit, majhen in nepremičen, toda živ, je nekdo sedel; ob svetlobi svetilke se je video eno odprto oko tega človeka. Ko je sedaj, se je Verner do tehnili s svojo nogo njegovega kolena.

Oprostite mi, tovariš!

Oni ni odgovoril. Ko se je pričel voz pomikati naprej, je vprašal mož v slabici rusčini z boječim glasom:

Kdo ste vi?

Moje ime je Verner, obsegam na smrt na večjih vrednostih poizkusa atentata na življenje X X X. In vi?

Jaz sem Janson... Ampak jaz ne maram biti obešen...

V dveh urah bosta že gledala iz obličja v obličje veliki misteriji; v dveh urah bosta zamenjala življenje s smrto, in spoprijazni la sta se.

Kaj ste storili, Janson?

Umoril sem svojega gospodara. Ukradel sem denar.

Po zvoku njegovega glasu bi se dalo sklepati, da Janson spi. Verner je našel v temi njegovem roku ter je stisnil. Janson jo je počasi odtegnil.

Ali se bojite? — je vprašal Verner.

Jaz nočem biti obešen!...

Umrlnila sta. Svet je zatipal Verner roko Estonca, in krepljo je stisnil v svojih suhih, palečih dlaneh. Obdržal je to roko v svojih, in Janson je ni skušal več odtegniti.

V vozu je bil slab, dušec zrak Iz ust orožnika, ki je sedel nasproti Vernerju, je prihajala v Vernerja zoperna sapa po česnu in slabem tobaku. Toda skozi okno voza je prihajal notri svež pomladni zrak, tako da je bilo tudi v tem temnem vozu čutiti košček pomladni. Jetnikom se je izprva zdel, kakov da se vožijo v krog. Skozi gosto zastrta okna se je izpočetka videl sijaj električnih svetilk in žarnic, nato, kar nenašoma, ko je naredil voz ovinek. Žih je objela tema; vrednostega so vedeli, da so došpeli v predmetje ter da se peljejo proti postaji S...

Kam se peljemo? — je vprašal nemadenoma Janson.

Verner mu je odgovoril ter je bolj stisnil njegovo roko. Želel je, da bi mogel odgovoriti s posebno prijamim glasom in s posebno prijamimi besedami temu malemu, zaspasemu možu, katerega je danj že ljubil bolj kakor vse možnosti.

Dragi prijatelji! Mislim, da ne sedite udobno. Sedite bližje k meni!

Nekaj časa ni Janson nicensar odgovoril, potem pa je rekel:

Hvala! Dobro je tako! In vidi! Ali bodo tudi vas obesili?

Da, — je odgovoril Verner veselo, skoro smeje.

Ali ste oženjeni? Imate ženo? — je vprašal Janson.

Ne! Ženo! Jaz! Ne, sam sem.

Tudi jaz, tudi jaz sem sam.

Tudi Vernerja se je pričela polačati nekaka omotica. Zdelenje se mu je, kakor da se pelje na zavojo. Čudno: skoraj vsi, ki gredo na morje, entijo tako. Vsi postanejo nekako pijani, in smrt, ki se pripravlja, da zavzame mestno življenje, prične poročati fantome.

Na vlak so šli brez težave; samo Jansona so morali voditi pod pazduho. Ta se je najprej razkračil ter se uprl z negami ob tla, nato pa je klečnil v kolenih. Vsa teža njegovega telesa je visela na rokah orožnikov; njegove noge so se vlekle kot noge pijanca, in s špicami svojih škrnjev je drsal po leseni platformi. Z neizmenimi težkočami, toda brez šuma, so ga spravili v vagon.

Vasilij Kaširin je šel sam; nezavedno in nekotje je opoznael gib svojih tovaršev. Ko je stopil na prvo stopnico vagona, je omanihil; orožnik ga je hitro prijet za komolec, da bi mu pomagal. Vasilij se je pričel tresti, kriknil je ter pehnil orožnika od sebe.

Vasilij, kaj je? Jaz sem, Verner!

Vem! Ne dotikajte se me! Sam bom šel!

In, še vedno se trosči, je stopil v vagon in sel v kot. Verner se je sklonil proti Musji ter jo vprašal za tihim glasom, kazaje z očmi na Vasilija:

Kako je že njim?

Slabo! — je odvrnila Musja šepetajo. — Saj je že skoro mrtev. Povejte mi, Verner, ali smrt res obstaja?

Jaz ne vem, Musja; ampak mislim, da ne! — je odgovoril Verner z resnim, globokim glasom.

(Dalje prihodnjih.)

Iz Jugoslavije.

Malverzacije z državnim premogom.

V Sarajevu so ponovno prišli na sled malverzacijam z državnim premogom. V aferi so zapleteni baje državni uradniki, ki so v sporazumu z nekim sprediterjem jemanili cele vagonne državne preiskave.

Samo, da bi se nekoliko bolj pozurili! — je dejal utrujeno.

Janson je molčal ter se tresel.

Ko so šli obsojeni preko perona, ki je bil obkrožen z vojaki, proti slabo razsvetljenim vagonom, se je Verner znašel poleg Sergeja Golovina. Ta je pokazal s roko na neko stvar ter pričel govoriti. Verner je razumel samo

že dece v Jugoslaviji.

Ministrstvo za socialno politiko je za leto 1922 podalo o zaščiti dece in mladine naslednjo statistiko: V državne domove je bilo sprejetih 3314 in v privatne 2611 otrok. Splošenjoritanci dečki domovi pa so sprejeti 2157 otrok. Državnih otroških ustanov je bilo 52, privatnih pa 104.

**

Mladostni užor Adolfa Seidenberga je bil Robin Hood, juninski roparski glavar iz Sherwood gozdov, ki je royal bogatine, da more obdariti revere. Suhoparni popis, katerega nudijo dunajski policijski akti glede osebnosti ter divjega življenja Adolfa Seidenberga, nima niti malo romantičnega bleška, ki je obdajal tega modernega Robin Hooda, tega v dejansko življenje prenesenega Rafflesa. Akti popisujejo le gola, trezna dejstva ter nam ga ne slikajo, kako je klečal v maski pred blagajno svojega gostitelja, zloglasnega verižnika in kako je nadomestil svojo masko za močna očala, dokler je topil s svojo acetilensko brizgalne železo blagajne. Akti ga nam ne kažejo, kako je ušel iz policijskega varstva, iz vojaške ječe in celo usodi, da ga ustrelje. Ugotovljajo le s kratkimi, uradnimi besedami, da je konečno kmaj osem in dvajsetletnega dohitala usoda v obliki smodnika in svinca.

**

Adolf Seidenberg je bil sin izobraženih dunajskih staršev, ki so uživali izvrsten sloves. Že v mladih letih pa je smatral kariero roparja za stremljenja vreden cilj. Robin Hood je bil njegov ideal. Drugi dečki čitajo ropariske povesti, se navdušujejo za "junake" teh povesti ter postanejo nato poštenci državljani, ki spoštujejo postave. Adolf Seidenberg pa je bil povsem drugačenega.

**

Akojta invalidskega udržanja.

Ministr za socialno politiko je sprejet deležate jugoslovanskega invalidskega udržanja, ki so posredovali v zadevi-brezplačne vožnje po železnici ter naprosili ministra, naj zastopnikom invalidov na mednarodnem Kongresu načrtovali delnice. Pri tem sta

BOGATIN SI LAHKO KAJ TAKEGA PRIVOŠČI.

Slika nam kaže krasno newyorško igralko Jessica Brown, ki se bo v kratkem poročila z angleškim milijonarjem lordom Northeskom. Žno je seznanil, ko je igrala v Londonu.

Zagonetno, toda resnično.

Moderni Robin Hood.

Ko ni še postala skoro nič vredna valuta velikanska ovira znanoosti, se je avstrijska kriminalna znanostlahko postavljala, da je ena najbolj naprednih na svetu. Pač v nobeni drugi deželi sveta ni bila zgrajena na tako-moderni, znanstveni podlagi kot v Avstriji. Zločine je v glavnem preiskovalo vsevsišče in le v manjši meri detektivski urad. S pomočjo mikroskopov, kemičnih reagenčij, psihoanalize ter poskusov z reakcijami živev ter stotine znanstvenih instrumentov se reševali kriminalne skrivnosti in probleme ter razkrili nove metode, ki so pomagale policijskim organom v njih boju proti zločincem.

Eden ustanovitelj tega praktičnega detektivskega dela avstrijskih vsevsišč je bil sedaj že zamrli dr. Hans Gross z graskoga vsevsišča ter avtor najboljše učne knjige za tajne policeiste. Njegovi starši, ki seveda niso nujno slutili, so bili zelo veseli, ko si je izbral inžinirske poklicne in poslali so ga na vsevsišče v Graz. Že so vidieli v njem enega najbolj slavnih konstruktorjev in niti izdaleka se jim ni sanjalo, da hoče obiskovati vsevsišče le v namenu, da se temeljito izuri v izdelovanju orodja, v poznavanju kovin, v konstrukciji jelektenih blagajen ter stresujo v učinkovanju kistin in plinov. Za njega je bil celo študij le kurz v vložniški umetnosti. Pečal se je tudi v vseh mogočinih športih ter se izognal vsem izgredom, da ne oksiduje svojih živev. Iskal je družbe ljudi vseh razredov, da si nabavi kar najbolj populno poznavanje človeške duše. Med drugim se je prijavil tudi pri slavnem profesorju, Hans Grossu.

Mladostni užor Adolfa Seidenberga je bil Robin Hood, juninski roparski glavar iz Sherwood gozdov, ki je royal bogatine, da more obdariti revere. Suhoparni popis, katerega nudijo dunajski policijski akti glede osebnosti ter divjega življenja Adolfa Seidenberga, nima niti malo romantičnega bleška, ki je obdajal tega modernega Robin Hooda, tega v dejansko življenje prenesenega Rafflesa. Akti popisujejo le gola, trezna dejstva ter nam ga ne slikajo, kako je klečal v maski pred blagajno svojega gostitelja, zloglasnega verižnika in kako je nadomestil svojo masko za močna očala, dokler je topil s svojo acetilensko brizgalne železo blagajne. Akti ga nam ne kažejo, kako je ušel iz policijskega varstva, iz vojaške ječe in celo usodi, da ga ustrelje. Ugotovljajo le s kratkimi, uradnimi besedami, da je konečno kmaj osem in dvajsetletnega dohitala usoda v obliki smodnika in svinca.

**

Adolf Seidenberg je bil sin izobraženih dunajskih staršev, ki so uživali izvrsten sloves. Že v mladih letih pa je smatral kariero roparja za stremljenja vreden cilj. Robin Hood je bil njegov ideal. Drugi dečki čitajo ropariske povesti, se navdušujejo za "junake" teh povesti ter postanejo nato poštenci državljani, ki spoštujejo postave. Adolf Seidenberg pa je bil povsem drugačenega.

**

Akojta invalidskega udržanja.

Ministr za socialno politiko je sprejet deležate jugoslovanskega invalidskega udržanja, ki so posredovali v zadevi-brezplačne vožnje po železnici ter naprosili ministra, naj zastopnikom invalidov na mednarodnem Kongresu načrtovali delnice. Pri tem sta

**

Adolf Seidenberg je bil sin izobraženih dunajskih staršev, ki so uživali izvrsten sloves. Že v mladih letih pa je smatral kariero roparja za stremljenja vreden cilj. Robin Hood je bil njegov ideal. Drugi dečki čitajo ropariske povesti, se navdušujejo za "junake" teh povesti ter postanejo nato poštenci državljani, ki spoštujejo postave. Adolf Seidenberg pa je bil povsem drugačenega.

**

Nekega mrzlega zimskega dne je prišel k enemu največjim dunajskim prodajalec premožga, ki

nik, dobrooblečen mlad mož, ki se je predstavil kot tajnik nekega bogatega gospoda.

Mojega šefu vnemirja bedni položaj ubogih v tej zimi, — je rekel mladi mož. — Med prodajalec premožga je dosti pijav, ki izkoristi bedni položaj ter navajajo cene premožga do nezaslikanih višin. Moj šef hoče razdeliti med revere večjo množino premožga, a hoče ostati neimenovan. Če mi hoče staviti primerno ceno, bom naročil premožga pri vas. Nato mi boste dobiti seznam približno tisoč najbolj revnih mestnih družin in tem boste dostavili kupljene premožga. Izplačani boste v govorini.

Prekupevalec premožga je na vred svojo najvišjo ceno ter je bil zelo presečen, ko je bil mlači dobro brez ugovora zadovoljen z njim. Tudi denar je dobil takoj. Verižnik s premožom si je zadovoljno mel roki, ter dostavil še istega dne naročen premožga. Na stotine ubogih družin je z veseljem sprejelo premožga, kajti rečeno je bilo, da ga je postal nepoznan dobrotnik. Listi so bili polni počet o tem neznamen človekoljubu.

Skoraj istočasno pa je bilo objavljeno v listih o volumni v uradni dotičenega verižnika s premožom. Vlomilec se je polastil vsega debarja in tudi onega, katerega je plačal tajnik onega neznamen človekoljuba. Takoj naslednjega dne pa so priobčili listi naslednje pismo:

Kar sem vzel iz blagajne verižnika, je bil v glavnem moj lastni denar, katerega sem mu plačal dobro premožga. Naknadna svota pa predstavlja deset odstotkov za stroške, ki sem jih imel. Ta denar sem mu odnesel, da izsesam vsaj nekajko krv, katero je on sam izsesal iz teles revere. Robin Hood. (Konec sledi.)

10 milijard operetnih tantjem

SKARAMUŠ

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" poslovenil G. P.

63

(Nadaljevanje.)

Spoznati morate, gospod, da nisem storil ničesar, kar bi zahvalio kesar. Ravnino nasprotno, ko bo Francija deležna ustave, kar se bo v krakem zgodilo, bom s ponosom mislil na to, da sem igral tudi jaz svojo ulogo pri ustvarjanju razmer, ki bodo omogočile uveljavljene ustave.

Prenhal je. Obraz M. de Kercadiou-ja je bil še bolj zarapel kot prej.

— Ali si že končal? — je rekel osorno.

— Če ste me razumeli, gospod.

— Da, razumel sem te ter te prosim, da se izgubiš.

Andre-Louis je skomignil z rameni ter povesil glavo. Prišel je s takim veseljem, takim koprnenjem, a spodili so ga na tako brezobzoren način. Ozrl se je na Alino. Bila je bleda v lice ter ni vedela, kako naj mu pride na pomoč. Njegova prevelika poštenost je pozgala za njim vse mostove.

Dobro, gospod, — je rekel. — Prosim pa vas, da si zapomnite naslednje potem, ko bom odšel. Nisem prišel k vam prosiči vas pomoč, ker nisem v stiskah. Nisem se vrnil kot izgubljeni sin. Jaz ne potrebujem ničesar, ne prosim ničesar, sem mojster svoje lastne usode in prišel sem izključno le, da dan izraza svoji udanosti in hvaležnosti, katero čutim do vas ter jo bom še vedno čutil.

— Da, da, — je vzdiknila, — si je mislila. — To je resnica. Gotovo... je argument v prilog Andreju. — si je mislila. — To je resnica. Gotovo...

Andre-Louis je prestregel besede.

— Mislim, da boste ob sedaj naprej bolj strpljivo mislili name. — Nimam nobenega vzroka, gospod, da bi sploh mislil na vas. Prosim vas, še enkrat, da odidete.

Andre-Louis se je še enkrat ozrl v Alino, kot da se še vedno obotavlja.

Odgovorila mu je s pogledom na razjarjenega strica, skomignila z rameni ter kazala veliko potrost.

Andreju se je zdelo, da hoče reči:

— Vidiš, to je njegovo razpoloženje. Ničesar ni mogoče opraviti.

Priklonil se je z ono posebno gracio, katero mu je dala sablaška akademija ter odšel skozi vrata.

— To je kruto, — je vzdiknil Alina ter skočila proti oknu.

— Alina, — jo je ustavil glas njenega strica. — Kam greš?

— Mi vendar ne vemo kje iskati ga.

— Kdo hoče najti tega lopova?

— Mogoče ga ne bomo nikdar več videli.

— To je vse, kar si želim.

Alina je nekaj zamrmljala ter planila skozi okno.

M. de Kercadiou je jo kllejal nazaj. Alina, ki je bila vedno poslušno dete, pa ga ni ubogala ter pohitela preko trate na glavno steno, da prestreže odbajajočega Andre-Louisa.

Ko se je približal, ves mrk in potrt, je stopila na pot.

— Alina, — je vzdiknil skoro veselo.

— Nisem hotela, da bi odšel na tak način. Nisem te mogla pustiti na tak način, — je pričela pojasnjevati. — Jaz ga boljše poznam kot ti ter vem, da se bo njegovo veliko sreč kmalu omehčalo. Kesal se bo. Hotel te bo polkletati, a ne bo vedel, kje naj te išče.

— Ti domnevkaš to?

— To vem zagotovo. Prišel si ob nepravem trenutku. Strašno slabe volje je, odkar je prišel semkaj. Ta okolica se mu zdi čudna, nekakšna. Hrepeni po ljubljenem Gavrillacu, po loviščih in poljih in resnicu na ljubo moram reči, da dela tebe v glavnem odgovornim za to, da je prišlo tako. Kot dobro veš, je postala Bretonska preveč nevorna. Grad de la Tour d'Azur je bil med drugimi pred pa meseci počgan do tal. V vsakem trenutku se lahko pojavi novo razburjenje, ki se bo obrnil proti Gavrillacu. Tebo in tvoje prijatelje dolži, da so prišle stvari tako dolč. Kmalu pa se bo potolažil. Obžaloval bo, da te je poslal proč na tak način, — kajti dobro mi je znano, da te ljubi Andre, klub vsemu. Govoriti hočem z njim, ko bo prišel primeren čas zato. Nato pa bomo hoteli vedeti, kje te lahko najdemo.

— Na številki 13. Rue de Hasard. Številka je sicer nesrečna, a imenice je povsem primerno. Oba si je lahko zapomniti.

Alina je priklimala.

— Hočem iti s teboj do vhoda.

Odsla sta počasni korakov po dolgi stezi, v zlatem solnčnem svitu poletnega dneva.

— Dobro izgledaš, Andre. Ali veš, da si se v zadnjem času zelo izpremenil? Veseli me, da si uspešen. — Nato pa je naenkrat izpremenil predmet pogovora, ne da bi mu dala časa odgovoriti, kajti lotila se je zadeve, kje je bila prva v njenem duhu.

— Tako strašno sem želela vse te mesece, videni te, Andre. Ti bi bil edini, ki bi mi mogel pomagati. Edini, ki bi mi mogel povedati resnico in jezna sem bila nate, ker nisi nikdar sporočil, kje bi te mogla dobiti.

— Seveda si mi to predlagala, ko sva se zadnjikrat videla v Nantes.

— Kaj? Se vedno jezen?

— Jaz nisem nikdar jezen. To bi morala vedeti.

Dal je izraza eni svojih nečimurnosti. Rad se je smatral stojnikom.

— Še vedno nosim brazgotino rane.

— In ēe vzamem nazaj svoje besede, Andre! Sedaj pa mi pozej...

— To je sebično postopanje, — je rekel on. — Hočeš mi dati nekaj, da dobis nekaj. No, dobro, zapoveduj.

— Povej mi, Andre...

Prenhal je in z očmi, uprtnimi v tla, je nadaljevala:

— Povej mi resnico o onem dogodku v Feydau.

Andre-Louis je naenkrat obrvl. Takoj je uganił misel, ki je bila mati tega vprašanja. Povsem stvarno in kratko ji je obrazložil svojo stran povesti.

Ona ga je poslušala zelo pozorno. Ko je končal, je vzdihnila. Bila je zelo zamišljena.

— Vse to so mi povedali, — je rekla. — Razventega pa se je glasilo, da je prišel M. de la Tour d'Azur v gledišče v izrečenem namenu, da prekine vse stike z Binetkom. Ali ti je znano, če je bilo res tako?

(Dalej prihodnji)

Revolucija Duhov.

Izven dvoma je, da doživlja Evropa novo težko notranjo krizo. Peto leto teče, odkar je utihnilo bohnenje topov, tako neskončno.

Bohnenje topov, tako neskončno, se nam zdi že vse to, da suro pozabili vse grozote in vse trpljenje, pozabili tudi na one, ki nosijo proletstvo morje na lastnih tehlkah in v lastnih sreih: tisoce in tisoce invalidov ter vojuhil sirot in vdov. Pred štirimi leti je prišlo prvo razočaranje: vsi narodi, od zmagovalcev do premagancev, so upali na pravilen mir, ki bo izključil vsako možnost nadaljnje vojne, ki bo popravil vse krivice imperialistične politike in socialnega suženjstva, ki bo končno prinesel tako začeljeno narodno in osredno svobodo vsem tlačenim ter položil temelje novi stavbi prenovljene Evrope. Toda upanje milijonov je bilo prevarano. Wilsonove teorije je pokopal kapitalistični zmaj, potem ko jih je izrabil in zlorabil v dosegu svojih ciljev. In osrečeni sao bili s celo vrsto "mirnih" pogodb, katerih nobena ne stoji na pravilnosti, ampak na sili zvijači in laži. V vsaki je kal ovatev in sovraštva, ki pocasi dozoreva v strupen sad.

Ob tem prven razočaranju se je polastil široki plasti narodov upravičen srd in odpor. In kakor so se pred letom dnu oklepile Wilsona, tako so zagledale sedaj edino rešitev v socialni revoluciji, ki so jo propovedovali komunistični apostoli z vsem ognjem nove vere, ki naj reši vse svet. Oči vseh razočaranih — in teh je bila ogromna — so se zamaknile v Rusijo, kjer se je drobila stoletna hegemonija privilegiranih stanov v prahu in je ljudstvo potom sovjetov prevzel vso oblast države v svoje roke ter uničilo kapitalistični sistem, da ustvari novega, pravilnega, kjer človek ne bo več stroj, marveč soddolčajoč član človeške družbe, ki bo onemogočila vsako paraščitvo nedelavnih čist. Vedno globlje je pronical socialistični duh, vedno irše inace je zajemal, ki so pričakovali od komunizma rešitev iz neznenega podajanja, v katerem so jih pahlile in dašile posledice svetovne vojne. Voditelji antante, ki so bili vsi zastopniki ne naroda, marveč posameznih kapitalističnih družb, so spoznali nevarnost in zapleti Rusije v meščanske vojne, potegnili okoli nje "zdravstveni pas" in medtem hiteli, da rešijo kritični mednarodni denarni mognosti. A pod navidezno mirno skorjo je v Evropi teli ogenj, ki je imel zdaj polet in izbruhnil. Posamezni plameni so že sikali na danstvke, mezdna gibanja, zahteva za socializacijo industrije itd. Socializem je bil na pohodu s tredinami preprčanjem, da bo zmagal.

Tu je prišlo drugo razočaranje: medtem ko so bile mase duševno pripravljene na revolucijo in končajčake znamenja na udar, so socialistični voditelji enečali brez odločitve iz dneva v dan, hranili delavske množice z lepimi frazami in skorajno rešitev, ne da bi jih za to tudi tehnično pripravljali. Kljub vsej ugodni zemlji niso zasejali globokih zrn socialističnih idej v delavskih dušah, marveč pitali so jih z materialnimi dobrotnami, ki da bodo nujni uspehi socialne revolucije, ubijali narodno čustvo kot etično dobrino, ki se ne dà vladiti.

Tako so sami pripravljali reakcijo, ki je prezala na ugoden trenutek, da zatre v slabini socialističnih metodami tudi živo, zdravo jedro socializma. Sredi l. 1919. je to vrenje doseglo svoj vrhunc, ne da bi našlo izhod in to potrditi in nesposobnosti voditeljev, ki jim je v odločilnem trenutku zmanjkal korajce in prisotnosti duha, da bi prevzeli vso odgovornosti za čin, ki naj bi značil novo zgodovinsko dobo v življenju Evrope. Tako se je velikanski val revolucionarnega načinjenja razblinil v razočaranje, mesto da bi udaril v gnilo stavbo vladavčnega sistema in jo odpalil vsej za dogleden čas. To prevaro je pridno izrabila reakcija, kar je bilo tem lažje, ker je bila socialistična masa usmerjena preveč v upanju materialnih dobrin in vse prema vsojgoj na čini, ki je bila težko razkriti, kar je predvsem dogovoril vsej vladavčni sistema.

Fašistovski zeleničarji in Po-stojni.

V Postojni se je ustanovila lokalna organizacija fašistovskih zeleničarjev. Pri tej priliki so člani organizacije odpolali ministrskemu predsedniku Mussoliniju brzjavko, v kateri obnavljajo zagotovilo neomajne zvestobe.

Cesta zelenica Matulje-Lovrana. Vsej popolnega propada tujem, ki je zadružni sunek v sreči. Idejne skoge prometa je cesta električ-

hribenite pretežna večina delavstva itak ni imela, da bi ta siloviti udarec vzdržala in prebolela.

Tipičen vzgled za to nam je naredil ravno Italija, ki je bila v letu 1919 dozorela za revolucijo. Toda komunistično vodstvo je popolnoma odpovedalo, italijanske delavske imovice pa se je polestila zmeda in obup. Tu je pricel fazičem, ki se je rodil iz odpora proti boljševizmu in črpal vse moč predvsem iz tepanega narodnega žustva, svoje razdiralno, delo in zgolj se je, kar se je v danih razmerah moral zgoditi: padec socialistično-komunistične stranke in v beg delavskih mas in njih načrtnih tabor, kjer iznova pričakujejo rešitev, za katero so jih socialistični agenti načrtni v obliku stanovanja,

Begunske podpore odpravljenje.

Italijanski uradni list objavlja kraljevi ukaz, ki določa, da je koncem februarja prenehala v Julijski Krajini vsaka begunska podpora, tudi v obliki stanovanja,

Preiskava na domu komunističnih pravkov v Gorici.

Po višjem ukazu so pristojne policieske oblasti v Gorici izvršile preiskave na domu najpovplivnejših pravkov komunistične stranke Italije v Gorici. Pretresi so stanovanja poslanca Tuntaria, prof. Matilicha, Paseolicija, zeleničarja Menegottija, Tulipaniča, Marivin in nekaterih drugih. Obtožilni material so izsledile samo pri Marivinu, katerega so radi nekih proglasov komunistične stranke orozniki areštrirali. Pri ostalih se je preiskava izjalovala.

Ta pojav je splošen, četudi zavzemajo različne oblike in je enak onemu, ki je zavfalal v Evropi po napoleonskih vojnakh in francoski revoluciji. Očituje se v vseh državah: v Angliji je zmagal Bonar Law, konservativci in nasprotniki vsake socialne preuredbе, meščanske stranke v Nemčiji dvigajo glavo in resno ogrožajo mogočno fronto socialistov, na Poljskem pričenjajo desničarji brezobziren nacionalnem boju proti judom in mafetu, ki je zavfalal v Avstriji zglobljajo socialisti vedno več tal, v Bolgariji raste opozicija proti agrarnim socializmam Stamboljškega na Madžarskem se pripravljajo fašisti na državni prečrat.

Tako padamo iz krize v krizo, iz razočaranja v razočaranje. Kadaj pride zdravljenje po tako dolgi bolezni? Zakaj ne varjam se: tudi sedanjem preobrat na desno ne nudi nikakoga jamstva in se hrani obljub in — sile. Nikjer ne vidišmo v njem zdravega etičnega nazara, ne javnih gospodarskih smernic, pač pa izteza izza ujetja kapitalizem in imperializem svoje kreplje. Vsak dan je zmeda hujša, a rešitev ni videti niti na daljnem obzorju. Bohne in strašne posledice vojne zastupljajo še vedno evropski organizem, dokler se ne izdečijo same ali pa — operacijo.

(2-3-4)

Jugoslavija irredenta.

Iz koroškega vilajeta.

Politično in gospodarsko društvo Slovenia na Koroškem je imelo v nedeljo 4. marca upravno obiskan shod v slovenskem Piberku, na katerem je poročal delnični poslanec V. Poljanec. Po shodu so se zborovali različni poslanci pa je še ostal v občini. Nedeljno je pridržela topla približno 50 oboroženih v pijačnih pretečev zloglasnega "Heimat-schutz" iz Borovlja, da razbijajo srednjemestno zasedanje. Ker so prišli prepričani, so začeli psovati poslanca Poljanca in se bi ga bili tudi dejanjsko lotili, da mu ni prihitelo v zaščito vodnega domaćinov. Tolpa je zahtevala, da mora poslanec tekom desetih minut zapustiti občino; ko pa se je zberevo večje število domaćinov, so jo tolpa potuhnilo odkrilila. Vse to se je odigralo komaj 20 korakov od orložniške postaje, a "oko pravice" je bilo slepo.

Ekipa namenava potovati do Ajdovščine, vendar je v zadnjem času zelo vredno vladilo veliko razburjenje, ker se širi gregorica, da bo ajdovščinski vodnik pravilno po francoski proggi zlasti pa na tem parniku "PARIS", največji in najboljši parnik francoskega podrobne družbe, ki odpira vse poti do vodilnosti v delavnični in potniški liniji. Počasni poslovni poslanec, ki je vodil vodnik, je zaviljalo v Ajdovščini.

Ker je zelenička zveza preko Francije, Švicarje in Avstrije malo izboljšana, je za Jugoslavijo